

DELEEN
DÖBELN, GEORG CARL VON

**Anmärkningar vid de af f.d. vice amiralen
O. Cronstedt till trycket utgifne Sanna
upplysningar om orsakerne till Sveaborgs
öfvergång d. 3. maj 1808, jemförde med
conventionen af den 6 april, och amira**

Stockholm, tryckte hos Carl Delén, 1811.
1811

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> eller boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

DÖBELN

bx =

111
87
178
(17)

1707-1829

Kongl. Biblioteket.
STOCKHOLM.

Historia.
Svensk.

~~1700-1829~~ (G. d. 4. A.)

1700-1829

B. A.

B. Sv. kung. 1969

6x.7

Hist.
Sv.
G. WAd.
(Bf)
1700-1829

ANMÄRKNINGAR

vid de af

F. D. VICE AMIRALEN

O. CRONSTEDT

till trycket utgifne

SANNA UPPLYSNINGAR

om

Orsakerne till Sveaborgs öfvergång
d. 3. Maj 1808,

Jemförde med

Conventionen af den 6 April, och Amiralens
Rapport d. 7 April 1808;

Författade af

General-Majoren

Friherre v. DÖBELN.

STOCKHOLM,

Tryckte hos CARL DELÉN, 1811.

AMERICAN

of the

of the

AMERICAN

of the

of the

of the

of the

Sveaborg, snillets och tålmodets stora arbete, detta alster af 50 års mödor och mer än 25 millioner R:drs omkostnad, som Sveriges Lejon uppbyggt mot Rysslands Örnar, på 6 Öar, i granit och med granit, beherrskar en präktig hamn, ämnad att, och kan, innesluta en talrik Skepps-flotta och platta fartyg, — lemnas med 900 Canoner på Bröstvärnet, mer än 1200 Canoner inom Fästningen, försvarad af minst 5200 man. Detta nya Gibraltar har endast kostat Ryssland några veckors Blockad, några Canonskott, omkring 100 man och *några underhandlingar.*

— — — — —
På Vargö är Svenska Fält-Marskalken Ehrensvärds Graf belägen; det var han som fullkomnat Sveaborg. — Dess griftvård, af slipad Granit, är en aflång fyrkant, på hvars smala ändar äro innefattade, i den ena — *framstäfven* och i den andra *bakdelen* af en Canonslup, allt af Bronze; äfven af

Bronze FältMarskalkens decorationer (Vapen):
en Casque, en Sköld, och en Värja. — In-
scriptionen innehåller: *Här hvilar Ehren-
svärd, omgifven af sina Arbeten och sin
Flotta*. Hans Flotta är det icke mera — men
hans arbete återstår. — Ädla skugga, var
tröstad! Det är icke makten som utgör men-
niskans värde, — det är Snillet; ditt arbete
skall alltid framkalla beundran. — Ehren-
svärds minnesvård var af en sublim enkel-
het: den gifver en Sjal åt dessa klippor,
och är ett värdigt arbete af Canova's värdi-
ga Rival, den ryktbare Sergel, (se Ryska
Berättelsen uti afhandl. De Tretton Dagarne
eller Finland, sid. 25, 26 — 29, öfversätt-
ningen 1810).

Sveaborg, som Sjöfästning, ägde åt landsidan nog styrka, att emotstå de anfall, som på släta isar någonsin mot henne kunnat företagas. Den mot Gustafs-svärd nära belägna Ön, Båkholmen, var den enda som mot Fästningen kunde anses besvärlig, också den enda punkt hvarifrån tillberedde stormnings-anstalter kunde döljas, och kanske till en del utföras, sedan först de Fästningsverk som åt denna sidan voro anlagda, af fienden blifvit Breche-skjutna och förstörda. — Sveaborgs på flera holmar anlagda Verk, med låga Strand-batterier, gifvo Fästningen den *raserande*, äfven *flanquerande Defension*, som mot anfall från isar och låga skärgårds-fartyg är den mest fördelaktiga. — Till Casematernas oduglighet som Förvarings- och Bonings-rum, kan väl icke med skäl anföras annan orsak, än den fuktighet som i gråstens-murar är allmän; Casemater må ligga ofvan jord till hvad höjd som helst, vara reveterade och försedde med luftrör, bibehålla de dock alltid en kylande fuktighet; men då de äga bombfria hvalf, böra de anses som säkra förvarings-rum, äfven som logement, i synnerhet för den blockad, åtföljd af 10 å 12 dygns skjutning, som nu afgjorde Fästningens öde.

Att 10 eller 16 Tusen man behöfvas till Sveaborgs försvar, är en orimlighet, helst då den blott anfölls af 5 å 6 Tusen. — Fästningens stora utrymme var endast relativt till dess bestämmelse, — att i nödfall herbergera för kort tid en utur fältet slagen Armée-Corps — också att med egenskap af Förråds- och Vapen-plats förvara en Krigsflottas, en stor Skärgård-flottas, samt en Land-Armées mångfalds behofver. — Dess stora utrymme bevisar ingalunda nödvändigheten af en talrik Krigs-garnison; den som fästningen erhöll vid Krigets utbrott 1808, och inkom efter medlet af Februari månad, var till antal och egenskap fullkomligt god. — Adlercreutzska Regimentets 4 Bataillon, änskönt af en 2 år förut gjord ny uppsättning, voro ingalunda otjenstbart manskap, och ägde godt Befäl; om den från Helsingfors retirerande troupp af detta Regimente, fått från fästningens gamla garnison en Bataillon med några fält-canoner sig till mötes vid Blekholmarna, hade både den utsände trouppen liksom den retirerande haft rygg och flanquer bestrukne ifrån fästningen, och således hade desse fullkomligt väl kunnat afslå det svärnings-anfall som Ryssarne emot dem, oberedt, dock med framgång, företog. — Finska Vargeringen utgjorde Regimenternes bästa, yngsta, men flerårigt exeroerade manskap; deras Befäl var svagt, men detta kunde ersättas från Arméens

flottas talrika Officers-Corps, hvilken under en Belägring icke kunde hafva andra göremål, än att inöfva manskapet till Vall-Canoners serverande, och biträda vid all annan trouppens tjenstgöring och economiska tillsyn. — Att Fästningen behöft ett större antal Dragoner till Patrouilleringar än det som fanns, är svårt att medgifva, helst brist deraf alltför väl kunnat ersättas med åkande släd-patrouiller af 2 bevärade Soldater. — Omkring Sveaborg är synkretsen tillräckligen öppen, signaler hade mångstäds kunnat etableras, att tillkännagifva fiendens annalkande, och så snart investeringen var gjord, förföll all patrouillering fjerran. —

Sveaborg var som Sjö-fästning visserligen icke anlagd att hindra fiendens inträngande öfver gränsen, än mindre kan den hindra dess utbredande i landet och längs kusten; ty, sällan commenderar den betydligaste Land-fästning mer än $\frac{1}{2}$ å 1 mils omkrets, om den ock fördämmer en och annan passage; enär fienden nalkas den, till Investering eller Blockad, blir fästningens herravälde inskränkt inom drägten af dess Canoners Skott-linier; på det afstånd som Ryssarne till Sveaborgs Blockad afhöllo sig, — och i synnerhet vintertiden, kunde fästningen aldrig regulierement varda attackerad, — således blefvo Utfall hvarken nyttiga, ej heller behöfdes de; dessas föremål äro, att förstöra fiendens approcher, batterier

— och hålla honom den längst möjliga tid *eloignerad från sådana logementers anläggande*, der dess Brèche-batterier skola etableras. Ryske trupperne kunde doldt aldrig utföra något sådant emot Sveaborg, och komne inom Canonernes kärnskotts-distance var fienden både hörd och sedd. — Dess, i skygd af klippor anlagda Batterier, vid omkringliggande holmar, eller hvar som helst, förtjente icke en gång att med liflig eld besvaras; ett och annat Mörsare-kast efter kända distancer för öfnings skull, som blott medtager några lod krut, samt ett ricochet då och då, hade varit tillräckligt; helst fiendtliga skjutningen hvarken kunde eller behöfde tystas, emedan dess verkan blott förstörde några höga Tak — itände en och annan Träkoja, samt dödade 5, och bleserade inom 10 å 12 dygns tid, endast 31 Soldater, — samt 2 Befäl — (se Rapporten).

Stormning befarades! Men huru skulle fienden, med hopp om framgång, kunna företaga en sådan mot Sveaborg? Enär dertill hade fordrats minst tredubbel, det är 15 å 16 Tusen man, relativt till fästningens garnison, och detta antal fiender fanns säkert icke under Blockaden; fördenskull voro äfven de Bålverk som uti Februari Månad upptimrades mot landsidan, visserligen starka nog att afslå alla andra små försök af Coup de main, så mycket mer som till dessas fyllnad fanns

takpannor, och gatuläggningen i fästningen, samt en mängd tomt- och spisgrus, genom förstörandet af de på ofri grund för Sjö-manskapets enskilda handtering uppbyggda träkojor, hvilkas bibehållande vid detta tillfälle blef brydsamt och högst äfventyrligt vid fästningens försvar.

Att en Armée-Corps samlas omkring Helsingfors, kan låta sig göra; men att den derstädes, inom i hast gjorda retranchementer af Bjelkar, vintertiden afbidar en fiendes anfall, vore att å nyo framställa Scenen af Lewenhaupts och Buddenbrok's Capitulation. — När man par surprise vill eröfra ett i lång utsträckning beläget land, sådant som Finland var emot förra Riksgränsen, bör det genomskäras af Colonner från flera håll, att derigenom hindra indelta Arméens samlande; dertill gjorde Rysarne också alla möjliga försök, men lyckades icke; således voro Arméens rörelser till Österbotten, som Amiralen kallar Planlös orimlighet, just det allrarimligaste i förevarande belägenhet. — De Segrar denna lilla Armée, etter sin förening vid Uleåborgs trakten, tid efter annan erhöll, bevittna nogsamthvad Finlands öde hade kunnat blifva, om Sveaborg hållit sig till slutet af Maj, och då förmodligen hela sommaren öfver; NB. med tillägg och förbehåll af annan anordning till strids-krafters användande, från Styrelse-Makten, och håg till Fred, under loppet at sommaren!!! — Ty, Svea-

borgs Garnison, 4700 man, hade åtminstone allt jemt bort occupera i de trakter ett dubbelt antal Ryssar; genom fästningens öfvergång gick icke allenast hela garnison ifrån all beräkning till Finlands försvar — utan den fiendtliga styrka som actift bort observera Sveaborg och Helsingfors kusten, i synnerhet sommar-månaderne, ökade nu fiendens förstärkning emot Norra Finska Arméen, som af ännu obegripliga missgynnande orsaker, till slutet af Augusti månad, lemnades utan förstärkning, men likafullt återtog Tre redan förlorade Höfdingedömen. —

Att Fästningen ägde till Valls 734 Canoner, oberäknadt Kastmachiner, var, för en Place-d'Armes, en påraderande skönhet, men allsingen nödvändighet. — Vid Franska och Brabantska största Fästningar räknas aldrig mer än 10 st. Canoner, hvaribland 4 fält-stycken, på hvarje stor Bastion; således hade Sveaborg efter denna princip, mot land-attaque, aldrig behöft mer än 150 å 200 gröfre piecer, inberäknade 6:00 Canoner. — Som Sjöfästning var den starkare bestyckad, och detta förhållande var i nuvarande belägenhet en verklig förmån; ty, vid händelse af demonterad Canon, var i grannskapet en annan att tillgå; men deraf följer ingalunda, då skott-mängden beräknas efter *Styckens* tal, att denna ammunitions förslag skall framställas efter de *umbärliga* Canoners mängd, men väl efter det

behöfliga antalet; — då blir äfvenledes förhållandet emellan nödig och verkande skjutning, och den Canonade som au hazard om nattetid, på långt afstånd, bortsländar krut och kulor, samt endast bullrar, också en sak att jemföra.

Det var denna lifliga, men ogagne-
liga skjutnings-principe, antagen ifrån början, hvilken tillskapade allt det bryderi och alla de misstag, som steg från steg grundat både samtal — öfverläggningar — beslut — convention — och den derå följande uppgift af Fästningen, en årstid, den 3 Maj, då allt hopp om undsättning borde anses omöjlig. — Under hvad Regering som helst, kunde denna secours den tiden icke realiseras, — helst då man kände uti hvad temmelig god författning Sveaborg var, — den styrka fienden deremot kunde använda, under det den var nödsakad från många håll hindra Finska Arméens förening — också då man insåg hvad slags attaque som var möjlig vintertiden. — De afsände Courirer ankommo icke till Stockholm förrän den 3 Maj: för dem hade Amiralen bort förbehålla sig obehindrad resa — med föreskrifven väglängd för hvarje dygn — fram — och åter — med qvitto för conventions avertissement, hvarförutan försök omöjligen kunde göras, att sända allierades eller egna Skepp till Sveaborg; men att lägga Skepp i hamnen (enligt Capitulation), då fienden var mästare af Bock-

holmen och de yttre Skansarne, hvarifrån den icke lättligen kunde delogeras, blef en uppdagad omöjlighet, — och högst äfventyrligt. —

Visserligen erbjuder en Segervinnare hårda villkor, — men mot Fästningen var ingen Seger börjad, — och blott 36 man af besättningen satte utur strid. — Det fanns fördenskull ingen anledning antaga de villkor, hvarom Amiralen sjelf öfverenskom, änskönt han sjelf aldrig bort utgå från sin Fästning att derom deliberrera. —

Efter händelsernes timade utgång, blef den oklokhet visserligen oklanderlig, att från Helsingfors försälja Canoner och Gevär året förut 1807, till det då allierade Ryssland; Sveaborg hade af sådana saker sin behöriga del ändå, säkerligen hade det varit vida bättre att contant sälja denna fästnings hela Bestyckning, än att lemna den för det köp den nu förlorades! —

Sveaborg, som Sjö-fästning, var alla årstider oberoende af Land-Arméens rörelser; Den kunde aldrig af Arméen degageras förr än sommartiden, och det borde alltid ske af flottan först: — hade försvaret varit anordnadt från början efter denna grund, hade fästningen säkerligen icke blifvit evacuerad den 6 April, eller, som var enahanda, den 3 Maj. —

Till behöfliga Vall-Canoners serverande, då inom 8 dagars tid, dertill kan

inöfvas hvem som helst, bör Artilleriet och Arméens flottas manskap, under deras talrika Befäl, till undervisningen anses tillräckligt. — På det afstånd som fienden företog sina kast — äfven i anseende till omöjligheten att nalkas fästningen osedd eller betäckt — också vid betraktande af Garnisonens styrka, förekommer det besynnerligt, att åtminstone $\frac{1}{3}$ deraf, icke erhöll aflösningsvis, en behöflig hvila. —

Den ringa effekt, ömsesidiga skjutningen vid Sveaborg åstadkom, (enligt Amiralens egen rapport) uppenbarar tydligen, att skjutningen varit onödigt liffig; likväl oaktadt hvad som händt, befinnes, att innan conventions ingående, då man efter behöfveligt antal Canoner, evaluerar skotten till hvarje Stycke, likstämmt med Major Hjärnes Tabell, har Sveaborg ägt ett vida större quantum ammunition, (2298 Centner) än som vanligen tilldelas en Land-fästning, blottställd för 40 å 45 dagars öppen Löpgraf. — Häraf följer, att Sveaborg aldrig kunde forceras till öfvergång den 10 eller 15 April, med annat förhållande, än att ovarsamt bortpluttra dess krutförråd — och dervid var ändå ingen öfverlagd Plan, som åsyftade ett bestämdt ändamål, hvarken till Fästningens fördel — än mindre till dess skada, — derom kan man vara säkert öfvertygad.

Det var visserligen icke Sveaborgs skjutning som afhöll fienden, men brist af tillräckligt antal Trouppar — också

inseendet af omöjligheten att med Storm och Escalade intaga Fästningen, som gjorde att ett sådant, för Ryska Krigs-Historien lysande, företag, blef överkstäldt *änskönt Ordres dertill verkligen voro gifne från Petersburg.* — Således kan man billigt förmoda, att om Hr General van Suchtelen's insinuerande Conventions- och Capitulations-principe icke hade blifvit åtlystnad, hade väl kunnat hända, att Ryske Härförarne, som icke behöfva hushålla med mennisko-lif, vågat med några tusen man ett företag mot Fästningens halfva omkrets, som i vissa afseender liknat ett Bestormande, *änskönt det skolat ske från sedda och aflägsna punkter, och varda åtföljdt af en Escalade, hvarvid Ryske Colonnerne säkerligen totalt blifvit ecraserade af den flankerande, nästan horisontelt raserande eld, hvarmed de detacherade Fästnings-verken protegera, på fördelaktigaste sätt, hvarandra och det hela.* — Om ock de yttre verken *Vestra Svartö — Långörn — Löwen* — och äfven *lilla Östra Svartö*, kunnat på en gång intagas, hade den tid som fienden sedermera behöft att derifrån göra en sammanhängande effort mot *Stora Östra Svartö*, bort kostat honom onaturligt mycket folk! — Om nu härifrån, äfven uti en och samma fortsättning, bestormning företagits emot *Stora Östra Svartö*, och äfven dessa verk fallit mot fiendens supponerade öfvermakt,

hade salig Fält-Marskalk Ehrensvärd, (hvars namn alltid hedrar Svenska annaler), med Vettenskapens, till konsten för-
 enta kännedom af sitt yrke, uti *Varg-Öns* befestande förebyggt all vidare réussite, och derjemte anbragt en dominant-flan-
 querande eld från *Gustafs-svärd*s inre Bastioner, längs hela anfalls-linien. — En Fästnings bestormande från längre håll, än det afstånd som existerar från Loge-
 menterne i Betäckta vägen, — äfven se-
 dan Brèche är skjuten; — grafven fylld —
 och all primitif eld bragt till tystnad på
 hela sträckningen af Front-attaquen —
 blir ändå ganska äfventyrlig, och kostar
 mycket blod; — hvad mer skulle icke
 ett escaladerande försök varit tillfreds-
 ställande för Sveaborgs Garnison, som der-
 igenom fått ett önskad tillfälle att känna
 sin egen styrka, — och med Anfalls-troup-
 pens totala förlust, kunnat bestraffa fiendens
 djerfva, okloka företag? Efter en så
 märkbar lysande händelse, hade sederme-
 ra fienden icke försökt påtruga Fästningen
 sådana villkor, som nu persuasivt erbjödos,
 — och förvånande hastigt antogos. —

Stilleståndets ingående, i och för sig
 sjelf betraktadt, var icke ett hufvudsakligt
 fel; men med de villkor som dermed voro
 anhängiga, blef detta Stillestånd *en vida
 större olycka, än om Fästningen fallit
 för Ryskt anfall 14 dagar tidigare: ty,*
 nu förlorades allt, och lemnades fienden
 oskadadt i händer; — Då hade väl också

det samma förlorats; *men Flottan och Vapen-förråderne hade kunnat förstöras*; härmed besvaras tydligen, änskönt i motsatt förhållande, den fråga (2:o) eller hypotese, som uti Amiralens Relation blifvit framställd, som hufvud-ämne till dess justification.

År 1807, den 10 Maj, inkom första fartyget till rännan vid Gustafs svärd, två dagar förut låg hafs-isen obruten innaför Båken enligt Lotsens berättelse, och inre stora hamnen (Kronobergs-fjärden kallad) var ännu islagd; detta år var vintern hvarken så tidigt eller allvarsamt sträng, som den var 1808 i Januari och Februari Månader. —

Till Garnisonens utmarche den 3 Maj bräd-lades en del af den svaga isen: (så är åtminstone flerfaldigt berättadt) — Från samma stund, och vid denna upptäckt kunde Fästningen, efter en å två dagars förlopp, anses inattaquable! — *Hvilka omständigheter afhölo då Amiralen, att den 3 Maj, med besparing af det krut som då fanns, låta de Personer, som voro missnöjde med Conventionen, emottaga Befälet, och refusera fiendens inmarche?* Denna vink önskade alla redligt sinnade, enligt Major Hjärne's Relation; Amiralen arresterad, hade allt hvad Conventionen innehöll blifvit utom dess befattning, och uppfyllandet deraf frånskildt dess ansvar. — Det gafs från flera håll,

håll, på mångfalds sätt, en mängd anledningar att förlänga eller bryta Conventionen; Major Hjärne's okonstlade, upplysande relation utvisar det; ibland andra kan den händelsen sättas till évidence, att de från Fästningen afsände Courierer med rapport till Stockholm, måste resa under hästars skridtgående, det är med åkerplöjnings fart, ifrån Helsingfors, den ena genom Åbo — den andra genom Lumijoki Norr om — länge vänta på Skjuts, och undergå alla möjliga uppehåll (19 dygn emellan Lumijoki och Helsingfors) med mera. Ensamt den händelsen, att recepisse eller svar, om Conventions ingående, i rättan tid, icke ankommit till Stockholm, utgjorde tillräckligt skäl att antingen förlänga — eller, som bättre varit, *bryta Convention*. — På sätt som nu skett, om ock Regeringen opåmint, händelsevis, anordnat en Fregatt att afgå till Sveaborg vid slutet af April månad, var fienden den, som ensamt kände värdet af den 3 Maj, och således säkerligen beredd att hålla öfverlägsen styrka i Sjön, att dermedelst göra krut-expedition förfelad.

De yttre Verkens afträdande var oförsvarligt; Det blir ännu obegripligare att Fästet *Långörn*, efter Stilleståndets upphörande, skulle behållas af Ryssarne — förmodligen ansågo de sjelfve, antingen utrymmandet den 3 Maj, för chime-

rikt; — eller inbillade de sig, från detta lilla isolerade fäste, kunna tvinga de fem större och befästa holmars öfvergång! — Detta är märkbart! Likasom att Sjukhusen till bestämdt antal, med daglig omvexling, lemnades i fiendens våld!!!

Sveaborgs intagande bidrog väsendtligen icke till Finlands förlust; men opinion i allmänhet gaf denna plats anseende af Finlands förmur! Den var således icke att anse som likgilltigt ställe, allraminst af dem, åt hvilka dess försvaret blef anförtrodt. — Att flottan derstädes icke kunde brännas utan att skada Fästningen, är sant; men af hvad skäl detta icke blifvit verkställt, är och blir en gåta, så mycket mer som Öfverhetens bestämda befallning derom var gifven, äfven så tidigt, att de nog samt utmärkte, att *utom underrättelse af brådskadt behof*, ingen hjälpsändning, i obeqväm årtid, anordnades. —

Möjligheten till Fästningens bibehållande öfver den 3 Maj, ehvad Secours ankom eller icke, tycks Amiralen genom Conventionen icke nog ofelbart reserverat sig; de redan anförde orsaker bevisa det; — och Amiralens rapport i synnerhet. —

Nu återstår att granska, om, det oaktadt, Amiralen *kunnat* eller *bort bryta* Conventionen, *utmarcheringsdagen?*

Som skäl till första underhandlingen, återopas den iråkade krutbristen, änskönt

Fästningen d. 3 Maj öfverlemnades med 1500 centner krut och 7934 gamla färdiggjorda kanonskott (sid. 31). Utrymningsdagen uppstod äfven den förmodligen bekymmersamma fråga: *Bör hederns ordhålliga pligt, frivilligt ingången, vara gällande mot fienden? Eller — Hederns ovillkorligt skyldiga och besurna pligt emot Fäderneslandet hafva företrädet, då ock följer, åtminstone verkställandet af Öfverhetens gifna Befallningar, till flottans uppbrännande, om Fästningen öfverlemnas? — Åt hvilketdera parti som Amiralen deciderar sig — blir Brottsligheten gifven för det andra. — Hade Conventionen från början haft en ren, en öfvertygande afsigt att dymedelst conservera Flottan och Fästningen till Kronan och Riket, var dess avslutande ett stratagème (krigs-list), endast för att vinna tid; — och detta troddes allmänt, tills Amiralens egen Rapport derom gaf annan öfvertygelse. — Då fordras återigen att kraftiga anstalter göras ifråsamma ögonblick, att den 3 Maj kunna réaliserä detta Stratagème directe — eller indirecte. — Ingen vink dertill göres under Stilleståndet, ehuru efterlängtden ock var af Garnisonens redlige män, änskönt blott ett enda medel fanns, — hvilket Amiralen hast rådrum nog att eftertänka, nemligen att antingen sjelf — eller som bäst varit, genom andra låta bryta Convention — icke utrymma Fäst-*

ningen — förkunna fienden att aftåga från Skansarna — vara genast beredd att hastigt forcera honom dertill — ty alla de sjuke voro blottstälde att massacreras, och vid händelse af motstånd eller anfall från dessa verk, och då nödens stund inträffat, låta Flottan med dess förråder offras åt lågan; hvarestefter man hållit sig så länge man kunnat, och sedan utan egen, — utan andras förebräelser, undergått Ödets oförutsedda Beslut!!! — Franska Generalen Kleber's Historia med Cairo's återtagande hade, vid Sveaborg, till Europas beundran framställt ett likstämigt förhållande. —

Hvad större anledning att bryta Conventionen än den, att fienden under stilleståndstiden, — under Amiralens egna ögon — anlade Batterier på *Långörn* emot Fästningen, tvert emot Conventions bestämda uttryck? — Då man tillika jemför Amiralens egen rapport af d. 7 April 1808 till f. d. Konungen — jemte sjelfva Convention (som rätteligen bör heta Capitulation), inses tydligen att Amiralen «aldrig ärnade bryta densamma, — aldrig «tänkte att conservera flottan för Riket, «— ty den och Fästningen med bestyckning och immensa Förråder, borde den «3 Maj kl. 12 på dagen öfverlemnas till «fienden, så vida icke 5 Svenska Linie-«Skepp voro anlända uti inre hamnen (NB. icke yttre Redden), om hvilkas in-

gång obehindradt fritt, icke heller var öfverenskommit, — hvilkas afsegling lik-så litet var möjlig, emedan fienden, alltid mästare af *Långörn*, af reddens inre holmar, — Bockholmen, m. m. (denne sednare inom mousquett håll), visserligen både emot hjälpsändningens in- och afsegling gjort kraftfullt hinder. —

Efter sådana facta, blir all justification, tyvärr, fruktlös; ty många händelser motsäga en ren, en öfverlagd god afsigt, ehvar man ock söker utleta den; — allt till denna sak kan omöjligen hänföras som surprise af fattning, — allt är icke heller ögonblickets alster, som så mycket bidrager till en svår belägenhets förbättrade eller försämrade utgång. —

Enär härtill kommer: Sammansättningen af Krigs-Conseillen med Under Comendantens uteslutande derifrån — att den formerade Conseillens öfverläggningar och beslut icke precederas af den i Reglementet stadgade Edgång, — att Conventionen på oberedt, otydligt sätt i blåsväder uppläses för garnisonen kl. 11 f. m., och kl. 1 est. m. samma dag besätter fienden *Långörn*; — att 8 skill. utdeltes till hvarje karl efter Convention, — NB. som tröste-penning, jemte på General-Orderne d. 8 April lofvade upptäckt af *anledningar, hvilka, en gång kände, skola rättfärdiga Amiralens Ca-*

pitulations beslut; — att Amiralen sjelf regalerar Officerare med Ryska Proclamationers läsande, till hvilkas innehåll all trovärdighet yttras; — som visserligen bör anses som en Politikens villa; — att från magasinerna, öfver portions-beräkning, proviant gratis utdeltes trouppen, till brännvins köp och handel; — att 19 T:rs daglig mjölmalning inställes, då garnisons behof uppgick till 30 T:r dagligen; — att Lots-Båken bortflyttades af Rysarne; — att desse anlade Batterier mot hamnens inlopp — också emot fästningen, på flera punkter, allt under stilleståndet och under Amiralens egna ögon; — att Vall-Canonernes ammunition borttogs från Vallarne, enär Trouppens missnöje öfver Convention yppades; — att man sökte tillfredsställa Garnison med försäkran att man ganska lätt kunde återtaga yttre verken, änskönt ingen kraftig anstalt dertill gjordes: liksom vore det en förmån att godvilligt öfverlemna till fiender iståndsatte, starkt bestyckade Skansar, förmodeligen försedd med också kvarlemnad Svensk ammunition till Valls, för att äga nöjet återtaga dem med blodsutgjutelse efteråt; — att isgrafven tillåtes som demarcations-linie, på det att fienden må äga tillfälle se och höra allt hvad som passerar uti Fästningen; — att Comp. Chefs tillsägas på Orderna aflemna förteckningar på uteblifvit manskap, att tillställas Ryska Generalen, på det fienden efter Fästningens öf-

vergång må äga tillfälle completera de Värfvade Regementerne; — att Cassa-Sedlar af fienden skulle inlösas, hvarmed de gynnade personer insågo enskilda varors betalning; — att Compagnie Chefers innestående Spannmål ersättes från fiendens magasin i Helsingfors; — m. m. m. m. hvilket allt är af närvarande trovärdiga män bekräftadt — äfven till en del vid Domstolen bevittnadt, dessutom på intet ställe uti Amiralens berättelse, utgifven till dess justification, motsagdt. — Också var Amiralens utmarcherings-dag märkvärdig; ty Ryssarne, som på 3 å 4 mils omkrets kring Helsingfors blott ägde 4 å 5 Tusen man, disponibla Trouppar, tilläto ej mer än 7 å 800 man, att paradera vid 4700 friska Soldaters uttåg och Gevärs sträckning: detta var väl den största scandale, ehvad complimenter den samma åtföljt, som personligen kunde vederfaras Amiralen sjelf — ty Garnisonen, i det fallet, bör blott anses som närvarande olyckliga vittnen till de förknappnings ärebetygelser, deras dålige Commendant så välförtjent erhöill af fienden, sista Tjenstedagen i sin lefnad!!!

(Se Capit:ne Båth's och Duriez's berättelser).

Amiralens relation och beskrifning öfver Fästningen — dess tillstånd — dess defension — dess anfall m. m. framställer en verklig okunskap om Sveaborgs rät-

ta styrka, och visar derjemte förfeladt användande af alla Försvars-medlen; desse saker tillhöra väl en annan Vettenskap, vida åtskild från Sjö-väsendets Theoretiska och Practiska mångfalds yrken; således bör denna okunskap, ensamt betraktad, förlåtas en Man, hvilken till första Lärospån i den genre, fått Befålet öfver den betydligaste Fästning Sverige nånsin ägt, och det, vid det mest brydsamma tillfälle. — Denna lilla Stat, då den mäktigt stöd lemnas på egen hand, måste nödvändigt under loppet af strider, blifva blottställd, att på en och annan Punkt dyrköpt betala Krigs-konstens Läro-grunder, så väl i anseende till Styrelse-maktens dispositioner, som ock i anseende till Embetsmännens utöfning, hvar en uti särskilt verkningskrets — när nästan alltid erforderliga moyens fela.

Amiralens förut rättvist tillegnade märkbare förtjenster — också dess tappra och kunskapliga förhållande under förra Kriget — älven den aktning han ägt af samtida Förmän och Medbröder — samt den rena tillgifvenhet, kärlek och önskränkta förtroende han förvärfvat under loppet af sin Bana, af alla subordinerande — äro omständigheter, dem hvarje Svensk Man känner — och hvilka nu jemförde med Sveaborgs förtida och öfverilade öfvergång, göra uti målningen af Amiralens Tjenstetid en förvånande contrast. — Han är beklagansvärd, som

af ödet bestämdes till en sådan belägenhet! der lyckan ingalunda oförmodadt biträdde honom — och der dess egen fattning nog bestämdt utvecklat händelserna till en dålig utgång. —

Sedan nu omständligen vordet anmärkt, allvarsamt motsatta skäl till den fattning Amiral Grönstedt hyst om Sveaborg och händelserne derstädes, samt denna granskning lemnas till Allmänhetens oveldiga jämförelse och bedömande, är det en ovillkorlig pligt att kort framställa ämnen hvilka gifva anledning beklaga hvarje Embetsman som lelar — med betraktande af den svåra belägenhet som vanligt är i medfölje. — *Hvilken människa skulle velat hafva lika föremål till eftersinnande, med dem som Amiralen haft, sedan estertankan fått rådruum att betrakta den ingångna Conventionen och dess annalkande följder?* Den var redan beslutad och afgjord — Årstiden fortfor ovanligt svår — Dagarne försvunno utan hopp om frälsning; — den olyckliga 3 Maj inträffar; — vid öfvervägande om ett obrottsligt iakttagande af Heder existerar convention med fienden å ena sidan — Embetsmannens trogna pligt till Öfverhetens befallningars verkställande, å andra sidan; — Amiralen är på brädden att ärefullt kunna frälsa sig sjelf — alla — och allt — men är icke nog djerf att bryta löftet, besegladt med dess Namn. — Han finner sin

öfverenskommelse förvandlad till ett ohyggeligt misstag (menschlighetens vanliga lott); men han har icke nog styrka, oakadt begäfvad med naturel fintlig rådhighet, hvarken att cedera befälet till neutral man, eller derom göra en vink, — änskönt han nogsam, *och en lång tid*, inser att en mängd redligt tillgifne Vapenbröders öde blir insvept i den olycka, som Fästningens förtida öfvergång ådrager honom sjelf, och alla andra. — Ty, ett oblidt bedömande följer Amiralen till grafven, inom och utom Fäderneslandet, der ock Amiralens namn kanhända i Tide-böckerne för allan tid fränskiljes den vunna ära, hvilken tillförene så billigt grundlagt en rättskaffens — tapper — trogen — redlig och kunnig Embetsmans vackra reputation!!!

Ofta äro händelsers mer och mindre lyckliga utgång helt och hållit beroende af en slump; men också gifves tillfällen der resultatet beredes: så tycks åtminstone skett på Sveaborg. — När fråga är om Stats-hvälfning, Revolution, är hvarje Embetsman, som, utom sin Bana, innästlar sig i det slags Politik, och derifrån öfvergår till verktyg, med åsidasättande af sin Tjenstepligt, mot Öfverhet och Lag, och Fädernesland, ganska långt afledt från en redlig människas vandringsväg; af utgången beror visserligen bedömandet som Hjelte eller Bos, änskönt den lyckliga slumpen, detta ovillkorliga obe-

stämda, ensamt bör beprisas. — Ganska få événemens gifvas, der nästföljande afkomlingar erkänna för en heder, sina politiskt verkande passionerade Förfäders hvarken lyckade eller misslyckade företag.

Mången finner besynnerligt, att Amiralen öfverhopar Fäderneslandet med en förvänd justification, grundad på falska hypoteser, och dervid tillkännagifver, att hvad Dom dess Tribunaler fälla, kan straffet icke drabba honom. Manne Fäderneslandet icke redan är hämnadt, att se Sveaborgs sista Commendant, allan tid vara en främling på Fäderneslandets jord? Och dessutom: fråga ett okonstladt eget samvete, ointagit af Ryska väldets förment lycksalighet, finner Amiralen säkerligen sjelf vid Sveaborgs-händelsen både brott och bestraffning.

Stockholm d. 1 & 2 Mars 1811.

*Bilagor.**Underdånigste Rapport.*

Sedan fienden d. 2 sistl. Mars, kl. 5 om morgonen, pousserade våra förposter och marcherade mot Helsingfors stad, der jag endast kunde hafva en Bataljon af Adlercreutzska Regementet liggande, blef denne tvungen att retirera in till fästningen; under vägen voro de estersatte af fiendens Kossaker och Dragoner; och som bataljonen hade flera vakter utsatte, hunno ej alle stöta till den, så att 73 man af bataljonen blefvo fängne, och 11 bleserade medfördes till fästningen: några canonskott lossades, då genast förföljelsen upphörde.

All kommunikation med staden upphörde, och fienden utsträckte sina posteringar rundt om fästningen.

I brist af exerceradt manskap kunde ingenting emot dem företagas; nästan dagligen sköts några skott på deras recognosceurer och lätta troppar; mycket ris syntes dagligen köras af flere hundra hästar till Staden.

Den 17 Mars kl. 2 eftermiddagen började fienden skjuta från ett batteri bakom Blekholms-klipporna med ganska hög elevation, så att kulor af 6 och 12:pund. canoner drefvos in uti fästningen; dessa besvarades genast från de verk som lågo ditåt, och varade denna canonad till kl. 5 eftermiddagen.

Den 18, 19 och 20 fortfor fienden att några timmar om dagen och äfven om natten beskjuta fästningen med granater och eldkulor samt äfven kalla kulor; fienden hade nu anlagt ett stort batteri på Skat-udden.

Den 21 Mars ankom en Parlamentair från fienden, som på isen behörigen emottogs, hvilken erbjöd mig en conference med fiendtliga Generalen, som blef utsatt till följande dagen, på Lånman, en liten holme under fästningens canoner. Denna conference skedde den 23 och angick i syn-

nerhet, att från fästningen ej skulle skjutas åt staden, der under dessa dagar mycken skada vore tillfogad, och flere af invånarne sårade, hvaremot fienden skulle lägga sina batterier utom den linien, och ej heller hafva af sina rörliga pjecer i samma direction; som nu öfverenskoms och afslutes.

Den 28 Mars upptäcktes vid dager, det fienden anlagt ett stort batteri på bergen utanför Ulricasborg, hvilket genast började beskutas från fästningen, då äfven från detta och Skatnuds-batteriet besvarades så väl med bomber, granater som kulor.

Den 29, 30 och 31 samt 1 och 2 April bombarderade och canonerade fienden om dagen från de fasta batterierne, men om nätterne äfven från dem och rörlige batterier på isen uti flera directioner, sökande sig alltid skygd bakom låga uddar och klippor, der deras canoner ej så väl kunde träffas från fästningen, utom en gång, då fienden vågade sig mera obetäckt på isen, då utaf hästar och folk, som vid dager syntes liggande döde, kunde slutas att de haft någorlunda förlust. Denna bombardering och canonad, ehuru sträng, har genom den Högstes underbara försyn ej gjort all den skada man bort vänta: några gånger har väl eld varit tänd, men alltid släckt, tak bräckta, canoner demonterade och andra skador. Utaf Garnisonen har 1 Officer och 5 man blifvit dödade, 1 Under-Officer och 31 man svårt blesserade samt flere mindre skadade.

Befäl och manskap hafva med en berömvärd ståndaktighet och mod serverat canonerne, och har jag varit tvungen att mycket fatiguera dem medelst bevakningar, arbete vid Fortificationen och Artilleriet samt isning kring fästningen, hvilken i denna svåra årstiden varit mycket mödosam, och har jag nu på Sjukhusen och i Qvarteren 515 man sjuka, en kånbar minskning i denna svaga Garnison.

Under dessa 10 dagar har utaf krutförrådet $\frac{1}{3}$ åtgått, oaktadt all sparsamhet.

Flere batterier hafva upptäckts anlagda på Stansvik, Kalfholmen, Sandhamn, Kungsholmen och

Båkholmen, hvilket äfven af en deserteur, som om natten ankom, är besannadt, utom de så kallade ambulanta pjeser.

Den 2 April om eftermiddagen ankom en fiendlig Parlemensair, då ett möte på förra stället blef aftalt till dagen derpå, då Ryske Generalen föreslog en Convention till Fästningens öfverlemnande, i händelse ingen secours vid öppet vatten skulle ankomma.

Efter flere conferencer och öfverläggningar med den Krigs Conseil Reglementet utstakar, är i dag i underdanighet närlagde Convention afslutad.

Eder Kongl. Majestät torde i nådigt öfvervägande taga, att då denna Fästning, uti sitt nu ofärdiga och osullkomliga tillstånd, endast är anlagd för en attaque sommartiden, förlorar den oändligen af sin styrka vintertiden då isen ligger och gör den tillgänglig på alla sidor. Alla verk måste hållas besatte; vidlyftigheten af Fästningen, der det ena verket ej så lätt kan understödja det andra, gör en stor reserv nödvändig, hvartill den närvarande garnison ej är tillräcklig; utan måste alla verk, sedan de fått hvad möjligt varit tilldelat dem, sakna de som sjukna, och som garnison består af bara recruter, då Hennes Kongl. Majestät Enkedrottningens Lif-Regemente och Jägerhornska Bataillonnen undantages, så kan intet stort försvar räknas i handgevären, om fienden försökte en storm; äfven saknas nödigt befäl till reserv-corporne, endast 5 à 6 Officerare till 600 man, så att ehuru jag tagit hvad sparas kunnat från andra Regimenter, är bristen ändå kännbar. Flottans Officerare äro delte som Artillerister till verken, men hvar bastion har knappast en Officer, och till 3 canoner har endast 2:ne man Artillerister kunnat delas; sedan fienden anlagt flera batterier kring fästningen och fått sina behof, så komma äfven flera verk att nyttja sina canoner, hvarigenom krutåtgången blir mycket större, och då på de förlutne 10 dagar $\frac{1}{2}$ del af förrådet åtgått, så lärrer ej kunna räknas, att krut för mer än 15 dagar finnes, hvarefter fästningen måst i brist deraf capi-

tulera, om ej andra olyckor, eldvådor och åtgång på manskap gjort det nödvändigt förut.

Och som innan den tiden ingen secours stod att vänta, har jag ansett min underdåniga skyldighet vara, att för Eders Kongl. Majestät och Riket i det längsta försvara denna mig nådigst anförtroddes Fästning, tills möjligheten af en undsättning, såsom det ändamål, hvartill den är anlagd. Detta var den längsta tiden och de bästa villkor jag kunde erhålla. Negociation är af fienden böjlad, af mig ofta afbruten, och af dem återtagen, och har jag alltid varit beredd till försvar så länge möjligt varit.

Hvad Lång-Örn beträffar, är den holmen af den beskaffenheten, att om fienden tändt eld på träd-pavillonen, hade jag, i brist på boningsrum för garnison, måst öfvergifva den; i nuvarande tillstånd kan den alltid återtagas när som helst, efter den är commenderad af de andra holmarne.

Eders Kongl. Majestät täcktes nådigst finna att Svenska vapnens krigsära ej är fördunklad genom det försvar denna Fästning redan gjort, helst när öfverväges Fästningens tillstånd och belägenhet, huru svagt den varit försedd med sina förnödenheter, och hvad arbete måst användas för att på 5:ne veckor få den i någorlunda försvarsstånd, och då fienden ankom till Helsingfors, var till den ena frontens försvar ej att påräkna mer än 200 man Infanteri, och under hela denna tiden har hvar dag någon canon blifvit uppsatt att öka defension, att med den oexercerade garnison intet utfall kunnat vågas, för att afhålla fienden anlägga sina batterier hvar som helst, och genom en croiserad eld intet skydd varit på Vallarne för canon servicerne; så vågar jag hoppas att denna garnison uppfyllt sina skyldigheter. Reguliera Fästningar, uti bättre stånd, bättre försedde med större och exercerad garnison hafva inom kortare tid varit tvungne att gifva sig. Sveaborg den 7 April 1808.

C. O. CRONSTEDT.

C. LIMNELL.

Dagl. All. N:o 105. d. 7 Maj 1808.

Lieutenant Callerstedt vid H. M. Drottningens LillRegemente inträffade d. 3 Maj om aftonen till Stockholm, med ofvanstående underdåniga rapport till Konungen, sedan han emellan Sveaborg och Finska Arméens Högqvarter (hvilket ännu den 25 April var i Lumijoki) af fienden varit uppehållen i 19 dagar.

Convention.

emellan Herrar

van Suchtelen, General en Chef, Chef för Fortifikation och General-Quartermästare i Hans Majestät Kejsarens af Ryssland Arméer, Riddare af St. Alexander Newsky, St. Georgs, St. Wladimirs och St. Annä Orden, Commendeur af St. Johannis af Jerusalem Orden,

och

Cronstedt, Vice-Amiral i Hans Majestät Konungens af Sverige tjenst, Chef för Escadern och Commendant uti Sveaborgs Fästning, Commendeur och Riddare med Stora Korsen af Kongl. Svärds-Orden, och Commendeur med Stora Korset af St. Johannis af Jerusalem Orden.

Det skall vara ett Stillestånd emellan de Ryska troppar, som belägra Sveaborg, och Svenska Garnisonen, ifrån och med i dag till den 3 Maj, nya stylen, af innevarande år 1808. Om kl. 12 förenämde 3 Maj, Fästningen icke erhållit en kraftig hjälpsändning, åtminstone af fem Linieskepp, så skall den öfverlemnas åt Hans Kejsarliga Ryska Majestäts troppar: väl förstäendes, att denna hjälpsändning redan verkligen skall vara inlupen i Sveaborgs hamn vid den utsatte timman, och att den skall räknas såsom vore den icke anländ, om den endast vore i sigte af Fästningen.

Dagen efter sedan denna Convention blifvit gillad af H. E. en Chef kommenderande Generalen Grefve Buxhoevden, skall Herr Amiral Cronstedt låta

låta utrymma Långörns-holmen, hvars vakt skall aflösas af en Rysk vakt; de två följande dagar, det vill säga 24 timmar efter hvarandra, skall det samma ske med Vester-svartö, jemte det lilla verket Löwen på den angränsande klippan, och med Lilla Öster-svartö.

Garnisonerne, som finnas der, skola öfvergå till de stora Öarne som utgöra Fästningen, och endast medföra hvad hvar och en enskilt tillhör, utan att förstöra, eller skada det minsta af Verken, Magasiner, Artilleri eller Ammunition, undantagande provianten, som fritt kan medtagas.

Af de tre Öar, som utgöra en borgen för denna Convention, skall Långörnsholmen helt och hållit afträdas till Ryska tropparna, hvilka likväl, före den 3 Maj, icke kunna göra der något arbete på den sidan som vetter emot Fästningen. Hvad angår de två andra Öarne, skola de, ehuru besatte af samma troppar, återställas, i fall hjälpsändningen ankommer före den utsatta tiden, alldeles i samma tillstånd, hvaruti de sig befinna. Emedertid förblifva de dervarande Svenska Hospitalerne under insigt af deras egna Läkare och Föreståndare, som icke få hafva någon annan kommunikation med Sveaborg, än för transporten af tillfrisknade eller sjuke, som i stället kunna ditkomma, utan att öfverstiga antalet af de nu dervarande. Qvarnen och bageriet på Vester-svartö förblifva till samma Hospitalers disposition.

Den 3 Maj, nya stylen, då Fästningen öfverlemnas, skall Garnisonen utmarchera med all militärisk heder, på samma villkor, i anseende till Ceremonielet, som de, hvilka blifvit Svartholms Garnison beviljade.

Klockan 12 slagen förenämde dag skall ön Gustafssvärd vara utrymd af Svenska Garnisonen, och på samma timma besättas af Ryska tropparna, som på samma tid skola aflösa Vakten vid Vargöporten, ledande till Gustafssvärd; Ön Vargö, afven som Stora Öster-svartö skola evacueras under loppet af dagen, om möjligt är, eller ock senast

Dagen derpå, allt efter som Garnisonen kan öfverföras på slupar, i händelse att isen då icke bär. I anseende till denna osäkerhet skall man öfverenskomma emot omförmälte tid, om de efter omständigheterna mest passande mått och steg för Garnisonens säkraste och skyndsammaste transport till fasta fandet, äfvensom för hushållens säkerhet, så väl de qvarblifvande, som de, hvilka komma att åtfölja Garnisonen.

Hvarje person förblifver i besittning af sin egen- dom; allt hvad som icke är enskilt tillhörighet, stadnar i Fästningen; och Herr Amiralen förbinder sig att deraf ifrån detta ögonblick ingenting för- störa, ej heller att ur hamnen, hvilken anses bloc- kerad likasom Fästningen, låta utgå något fartyg af hvad natur det än må vara, eller utlägga i sjön de fartyg, som icke redan äro det.

Alla Officerare, infödde Svenskar, erhålla till- stånd, om de sådant åstunda, att återvända till Sverige, emot afgifvande af deras hedersord att icke tjena emot Ryssland eller dess Allierade un- der hela detta krig. Svenske UnderOfficerare och Soldater skola afsändas under militärisk bevakning till Viborg eller andra närbelägna ställen. Alla de, som önska stadna under Hans Maj:t Kejsa- rens af Ryssland herravälde, skola aflägga trohets- ed, och kunna åtnjuta de fördelar som Hans Maj:t erbjuder genom Dess Proclamation af d. $\frac{1}{31}$ Mars 1808.

De Finska Regimenterna, som gå i Hans Maj:t Kejsarens tjänst, skola icke nyttjas emot Sverige eller dess Allierade under loppet af detta krig, och skola för öfrigt åtnjuta de förmåner, som de å Hans Maj:ts vägnar kungjorde Proclamationer innehålla, och i synnerhet den af den $\frac{1}{31}$ Mars detta år.

Adlercreutzska Regimentet skall förblifva så- såsom Regimente under kriget, efter att hafva aflagt trohets-ed, med åtnjutande af samma för- måner som för det närvarande. Allt hvad som blifvit sagdt om Landtropparna skall likaledes äga rum för Marintropparna. De civila Embetsmän-

nen och i allmänhet hvarje person, äro inbegripne under lika förhållande i dessa artiklar.

Fästningen skall öfverlemnas med alla dess tillhörigheter, Artilleri, Ammunition och Magasiner af alla slag, ätvensom med allt som hörer till Flottan eller SkärgårdsEskadern, hvaraf ingenting skall skadas eller förstöras ifrån detta ögonblick, lika litet som af allt det öfriga.

SkärgårdsEskadern skall återställas, efter dess särskilta förteckning, till Sverige efter Freden, i händelse att England likaledes återställer till Danmark den Flotta, som förledit år fräntogs denna Makt.

Fästningens Archiv, Planer och andra papper rörande Fästningen eller Marinen, skola troget öfverlemnas till de Officerare som utses att emottaga dem. Man förlitar sig på Herr Amiralens hederord, att ingenting derifrån afvändes.

Man skall lemna allt möjligt biträde till hushållens flyttning. I allmänhet skall i allt som icke uttryckeligen är fastställt genom denna Convention, å båda sidor med upprigtighet försaras.

I händelse, att vid hjälpsändningens ankomst före den utsatta tiden, öarne Vester-svartö och Lilla Öster-svartö skola utrymmas, förbinder sig Herr Amiralen att i detta afseende lemna ett så tillräckligt antal slupar, att evacuationen på 24 timmar må kunna verkställas, under hvilka ingen fiendtlighet får äga rum emellan Ryska tropparne och Fästningen, innan de ankommit på stranden. På
holmen Lännan framför Sveaborg d. ²⁵ Mars 1808;
6 April

SUCHTELEN.

C. O. CRONSTEDT.

Särskilt Artikel.

Sedan Herr Amiral Cronstedt föreslägit, att, i händelse Fästningen öfverlemnas, enligt innehållet af Conventionen under detta dato, dess Krigs-Cassas skuld, icke öfverstigande 100,000 R:d. Svenskt

Banko, och godkänd efter alla vanliga formaliteter, må betalas för Sveriges räkning af Hans Maj:ts Kejsaren af Ryssland; så förbinder sig en Chef kommanderande Generalen för Ryska armén Grefve Buxhoevden, att öfver detta ämne begära Kejsaren dess Herres samtycke, och göra allt hvad möjligt är för att erhålla det.

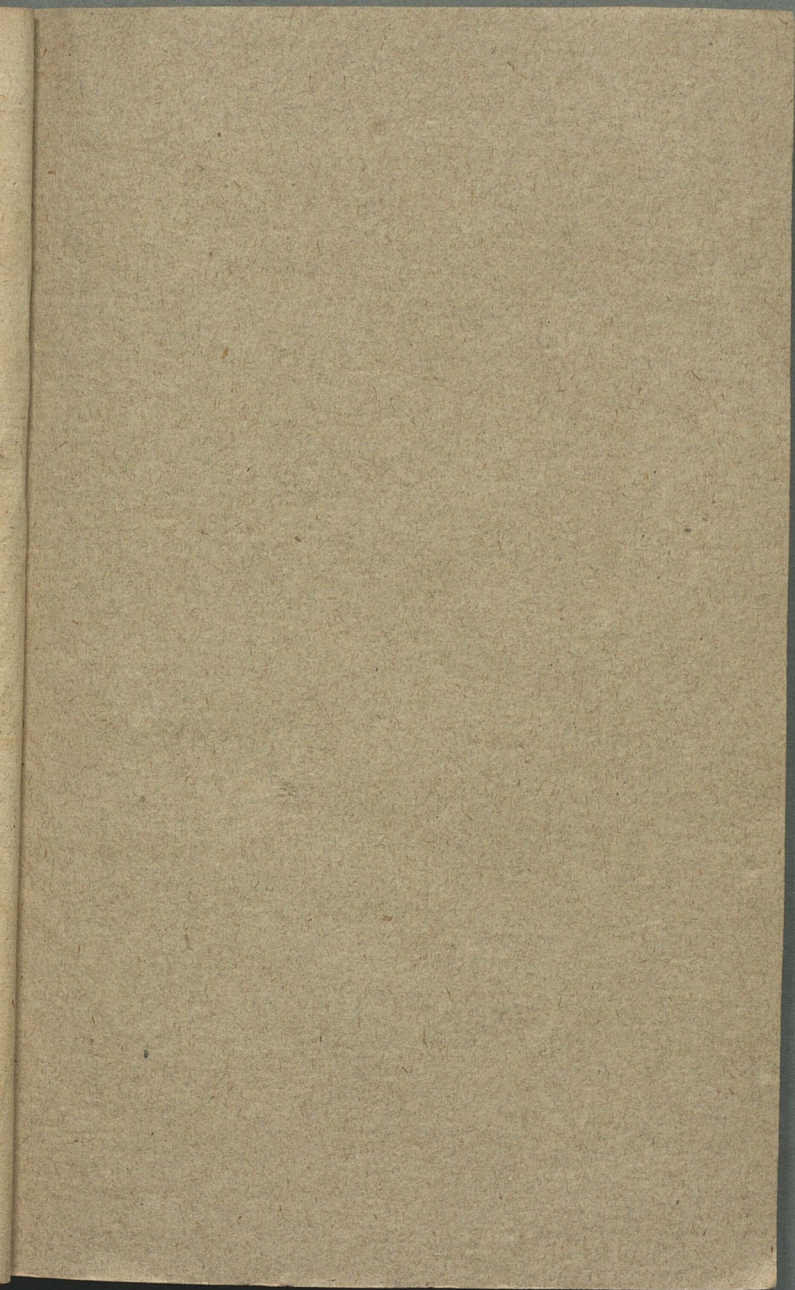
Herr Amiralen får afsända tvenne Courirer till Konungen, en södra vägen och den andra norrom; de skola förses med pass och skydds-vakt, och man skall befrämja deras resa på allt möjligt sätt. På Holmen Lännan framför Sveaborg den

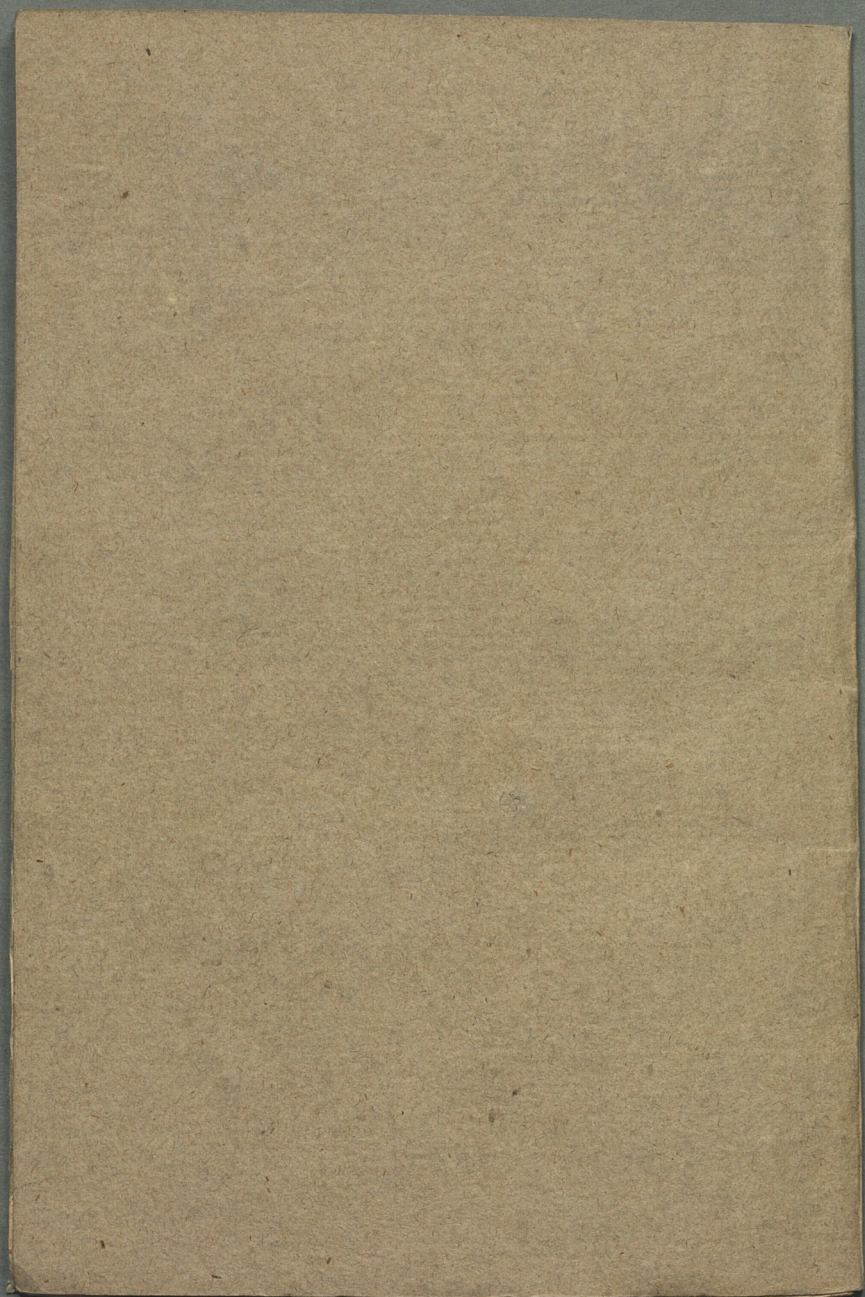
25 Mars

6 April 1808.

SUCHTELEN.

C. O. CRONSTEDT.

www.books2ebooks.eu